

Præster gennem disse Konventer kunne faa Lejlighed til at udtale sig, og deres Udtalelser kunne komme Styrelsen hernede for Øje.

Hvad angaar selve Ledelsen, selve Overtilsynet i Danmark, har Udvalget ikke foretaget nogen væsentlig Ændring. Forslaget gaar ud paa, at Kultusministeriet og Biskoppen skulle have Overtilsynet med Grønland, men da hverken Ministeren eller Biskoppen i Virkeligheden kan have nogen som helst Førstehaandskendskab til Forholdene deroppe, have vi ment, at vi vilde lidt stærkere, end det er sket i Forslaget, fremhæve, at man her i Landet altid vil have en Mand, paa hvis Sagskundskab og Indsigt i grønlandske Forhold man kunde være nogenlunde sikker. Jeg tænker herved paa Lektor i det grønlandske Sprog, og i den Henseende have vi stillet 3 Ændringsforslag. De ere kun til Dels af redaktionel Art. Forslagets Bestemmelse var der ikke ganske heldig udtrykt, idet § 2 lyder saaledes: Til Hjælp for Ministeriet og Biskoppen udnævnes der en Lektor i det grønlandske Sprog. Det er jo ikke Meningen, at man udnævner en Lektor, en Mand, der holder Forelæsninger, til Konsulent; man udnævner ham til Lektor, og saa skal denne Mand, der underviser i det grønlandske Sprog, tillige være Konsulent for Ministeriet og Biskoppen. Vi have altsaa foretaget dels en redaktionel Ændring, men dels ogsaa en Ændring, der har nogen reel Betydning, nemlig Nr. 4, der gaar ud paa at sikre, at denne Lektor, som forudsættes at have været Præst i Grønland, og altsaa at være en Mand, der er inde i det grønlandske Sprog og ogsaa i de grønlandske Forhold, bliver bekendt med alle de Indberetninger, der komme fra Grønland, og at hans Udtalelse, hans Erklæring bliver indhentet om alle disse Forhold. Vi maa jo nemlig huske, at vi her som altid ikke lovgive blot for denne Minister og for denne Biskop, som naturligvis ville indhente hans Erklæring, men ogsaa for den uviste Fremtid.

Angaaende denne Lektor have vi tillige foreslaaet, at han, saa vidt det var muligt, skulde have Bolig i København. For Øjeblikket er han Sognepræst ude paa Sjælland i Nærheden af Hillerød, og det, kunne vist de fleste forstaa, er meget uheldigt, at han skal bo derude og have Sognepræstevirksomhed og saa ved Siden af forestaa Undervisningen ved det grønlandske Seminarium i København. Det er i Virkeligheden hverken Seminariet eller de Sogne, hvorfor han er Præst, tjente med. Vi have

imidlertid ikke fastholdt, at han absolut skulde bo her, fordi det kan være vanskeligt at skaffe ham en Beskæftigelse ved Siden af. De første Lektorer vare Præster ved Vajsenhuset og havde derved deres Hovederhverv, og saaledes maatte man vel ogsaa nu kunne finde en Beskæftigelse for Lektoren i København ved en eller anden Stiftelse, det vil vistnok ikke være vanskeligt.

For øvrigt tænker jeg mig, at det ikke var umuligt, at han efterhaanden kunde faa nok at bestille, naar de danske Præster, vi sende derop, virkelig skulde være dygtige i Grønlandsk, inden de komme derop, og naar dernæst de grønlandske Præstelever som Regel skulde herved til Danmark. Udvalget vilde nemlig sætte megen Pris paa, at de grønlandske Præstelever saa godt som altid, inden de faa Ansættelse i Grønland, kom en Tur herved, dels for at uddanne sig til Præstegerningen og dels for at gøre sig bekendte med Danmark og det danske Sprog. I Virkeligheden kunde det altid meget vel tænkes, at Lektoren kunde faa nok at bestille med Arbejde ved selve Seminariet. Desuden kunde det tænkes, at han fik en Del at bestille med at undervise andre Embedsmænd end netop de gejstlige af dem, der sendes til Grønland. For vi maa jo haabe, at det efterhaanden bliver saaledes, at der aldrig nogen Sinde sendes en Mand til Grønland i nogen Stilling enten i Kirken eller Administrationen, uden at han er i alt Fald nogenlunde inde i det grønlandske Sprog. Det vil dog sikkert blive krævet for Fremtiden, og det kunde da tænkes, at Lektoren kunde undervise ikke blot de vordende Præster, men ogsaa de andre Embedsmænd, som skulde sendes op til Grønland.

Af andre Ændringer af nogen Betydning skal jeg nævne Nr. 11 og 12, der gaa ud paa, at der kun skal være eet Seminarium i Grønland. For Tiden er der to Seminarier, i Godthaab og Jakobshavn, til Uddannelse af Grønlandere, der agte at blive Lærere og Præster. Det foreslaas nu, at de to Seminarier slaas sammen til eet. Der kan ganske vist være nogen Betænkelighed derved paa Grund af de lange Afstande, men der menes jo at ville blive bedre Kommunikationsmidler, bedre Dampskibsforbindelser. Og kan der være nogen Ulempe ved, at der kun er eet Sted, hvor Grønlanderne kunne uddannes, er der ogsaa den store Fordel derved, at det da bliver muligt at udstyre Seminariet langt bedre baade med Lærere og Læremidler,